U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. listopadu 2014, č. j. 27533/14/5100-41452-706053, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 1. prosince 2015, č. j. 59 Af 9/2015 - 61,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v návětí označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), jímž bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. listopadu 2014, č. j. 27533/14/5100-41452-706053. Zastavení řízení předcházelo usnesení krajského soudu č. j. 59 Af 9/2015-50 ze dne 25. srpna 2015, jímž byl žalobkyni zamítnut návrh na přiznání osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně kasační stížnost. I v tomto řízení o kasační stížnosti požádala žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce. O uvedených žádostech Nejvyšší správní soud nejprve usnesením č. j. 6 As 207/2015-6 ze dne 15. září 2015 rozhodl tak, že zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení právního zástupce pro zjevnou bezúspěšnost kasační stížnosti (o návrhu na přiznání osvobození soudního poplatku nerozhodoval, neboť v daném řízení se s odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. června 2015 č. j. 1 As 196/2014-19 soudní poplatek nevybírá, žádost o osvobození od soudního poplatku byla proto bezpředmětná), následně pak Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 As 207/2015-12 ze dne 22. října 2015 kasační stížnost odmítl, neboť stěžovatelka ve stanovené lhůtě nesplnila podmínku povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, k čemuž byla předtím vyzvána. Poté pokračovalo řízení o žalobě před krajským soudem, žalobkyně byla

krajským soudem znovu vyzvána k zaplacení soudních poplatků (usnesení krajského soudu č. j. 59 Af 9/2015-56 ze dne 13. listopadu 2015), a protože tuto výzvu ve stanovené lhůtě nesplnila a soudní poplatek za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě nezaplatila, rozhodl krajský soud o zastavení řízení usnesením, jež nyní žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá další kasační stížností.

Pro úplnost se dodává, že její žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí o zastavení řízení ve věci žádosti žalobkyně o posečkání daně z nemovitostí a jejího příslušenství.

Nyní podaná kasační stížnost stěžovatelky, spojená s návrhem na přiznání odkladného účinku, je opět blanketní, vykazující v jejím případě znaky formulářového podání, jaké podává standardně (ke dni podání kasační stížnosti je u Nejvyššího správního soudu evidováno již 112 řízení). V ní uvedla, že rozhodnutí krajského soudu napadá v plném rozsahu, že všech důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce, aniž by – třeba svými laickými slovy – vyjádřila, v čem jí bylo napadeným rozhodnutím ukřivděno; její povšechné odkazy na ústavně garantovaná základní práva a porušení čl. 90 Ústavy České republiky jsou frázovité a v jejích opakovaných podáních k Nejvyššímu správnímu soudu se opakují beze změny pravidelně bez ohledu na to, v jaké věci se na Nejvyšší správní soud obrací, takže z nich nelze nic dovozovat ani ve vztahu k nyní posuzované věci.

Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 Afs 290/2015-11 ze dne 21. ledna 2016 zamítl návrhy na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť shledal, že se jedná o zjevně neúspěšnou kasační stížnost a další vedení řízení o této stížnosti je předem odsouzeno k procesnímu nezdaru. Nejvyšší správní soud současně tímto usnesením vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení mimo jiné zaplatila soudní poplatek a doložila splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., a to buď předložením plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázáním, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Soud rovněž stěžovatelku poučil, že nevyhoví-li ve stanovené lhůtě výzvě soudu a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Uvedené usnesení bylo doručeno stěžovatelce vhozením do schránky v pátek 29. ledna 2016, postupem podle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. V souladu s pravidly pro počítání času stanovenými § 40 odst. 2 s. ř. s. skončila lhůta stanovená soudem stěžovatelce pro splnění podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. v pátek dne 12. února 2016. Stěžovatelka až do dnešního dne splnění této podmínky žádným způsobem nedoložila a také nezaplatila soudní poplatek. Toliko v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu 12. února 2016 polemizovala s usnesením č. j. 6 Afs 290/2015-11, označila je za vadné, nezákonné a nesprávné a znovu zopakovala svou žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. je důsledkem nesplnění podmínky řízení přes výzvu soudu odmítnutí kasační stížnosti. V projednávané věci stěžovatelka ve stanovené lhůtě ani dosud neprokázala zastoupení advokátem, jež je povinnou podmínkou řízení, pročež v řízení nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky usnesením odmítl, jak o tom byla stěžovatelka předem poučena.

Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu